
תפלת שחרית-101 Tefila

Lesson 42-The Role Of Piyuttim In The Tefilos

Source 1

תלמוד בבלי ברכות כח: משנה. רבי אליעזר אומר: העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים.

Translation: R. Eliezer says: prayer that is recited in a rote manner does not constitute supplication.

Source 2

שולחן ערוך אורח חיים ס', ה' – הקורא את שמע ולא כיון לבו בפסוק ראשון שהוא שמע ישראל לא יצא ידי חובתו והשאר אם לא כיון לבו אפילו היה קורא בתורה או מגיה הפרשיות האלו בעונת קריאת שמע יצא והוא שכיון לבו בפסוק ראשון.

Translation: He who recites Krias Shema and fails to concentrate on the meaning of the first verse of Krias Shema; i.e. Shema Yisroel, does not fulfill the Mitzvah of Krias Shema. Concerning the remainder of the verses within Krias Shema, even if he was just studying that portion of the Torah or was writing that portion of the Torah but he was doing so during the time when the Mitzvah of Krias Shema could be fulfilled, he properly completed the Mitzvah of Krias Shema provided that he concentrated on the meaning of the first verse of Krias Shema.

Source 3

שולחן ערוך אורח חיים קא', א' – המתפלל צריך שיכוין בכל הברכות ואם אינו יכול לכוין בכולם לפחות יכוין באבות ואם לא כיון באבות אע"פ שכיון בכל השאר יחזור ויתפלל. הגה והאידנא אין חוזרין בשביל חסרון כוונה שאף בחזרה קרוב הוא שלא יכוין אם כן למה יחזור. (מור).

Translation: He who recites Shemona Esrei must concentrate on the meaning of each of the Brachos. If he is not able to concentrate on the meaning of each of the Brachos, then he should at a minimum concentrate on the meaning of the first Bracha, Avos (forefathers). If he did not concentrate on the meaning of the first Bracha, he should repeat all of Shemona Esrei. RAMAH: In our era, we no longer require those who fail to concentrate on the meaning of the first Bracha of Shemona Esrei to repeat Shemona Esrei because we are concerned that when the person repeats Shemona Esrei, he will again not concentrate on the meaning of the first Bracha. Since that is the case, why ask him to repeat Shemona Esrei?

Source 4

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפלה סימן קיב' סעיף ב' – אין לומר פיוטים ולא קרובין (פי' קרובין ליוצר, וי"א שהוא ר"ת קול רנה וישועה באהלי צדיקים) בתפלה. הגה: ויש מתירין, הואיל וצרכי רבים הם (הרא"ש והתוס' והרי"ף והר"ן ריש פ' בתרא דר"ה והגהות מיימוני פ"י ומור), וכן נוהגים בכל מקום לאמרם.

Translation: You should not recite liturgical poetry of any sort including Krubatz (meaning liturgical poetry within the first Bracha of Krias Shema. Others define the word as representing a mnemonic-Kol Rina V'Yeshua B'Ohalei Tzadikkin-the sound of joy and redemption in the tents of the righteous) during the repetition of Shemona Esrei. RAMAH: There are those who permit the recital of liturgical poems when saying the Brachos of Krias Shema and the repetition of Shemona Esrei since they represent prayers for the needs of the community (Rosh, Tosafos, the Rif and the Ran at the beginning of the last chapter of

תפלת שחרית-Tefila 101

Maseches Rosh Hashbonah and the Hagos Maimoinides, chapter 10, and the Tur). That is how Ashkenazim conduct themselves wherever they reside.

Source 4

א-ל ברוך גדול בעד, הכין ופעל וזהרי חמה, טוב יצר כבוד לשמו, מאורות נתן סביבות עזו,
פנות צבאי קדושים רוממי ש-די, תמיד

Source 5

לא-ל ברוך נעימות יתנו,
למלך אל חי וקים
זמרות יאמרו
ותשבחות ישמיעו, כי הוא לבדו
פועל גבורות,
עשה חדשות,
בעל מלחמות,
זורע צדקות,
מצמיח ישועות,
בורא רפואות,
נורא תהלות,
אדון הנפלאות,
המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. כאמור, לעשה אורים גדלים, כי לעולם
חסדו. אור חדש על ציון תאיר, ונזכה כלנו מהרה לאורו. ברוך אתה יי, יוצר המאורות.

Source 6

A portion of the first Bracha of Kriyas Shema as it appears in a Siddur that follows the Persian Minhag¹ circa 1500's

כלם אהובים,	וכלם ברורים,
כלם גבורים,	וכלם דרושים,
כלם הרורים,	וכלם ותיקין,
כלם זכים,	וכלם חסידים,
כלם טהורים,	וכלם ישרים,
כלם כבירים	וכלם לובשים עזו ותפארה
וכלם ברכות בפיהם ורננות בשפתותיהם	

1. This Siddur can be viewed at <http://hebrewbooks.org/pdfpager.aspx?req=20923&pgnum=1>.

תפלת שחרית-101 Tefila

Source 7

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתַּנְת חֶלְקוֹ, כִּי עָבַד נְאֻמָּן קִרְאָתָ לּוֹ.
בְּלִיל תְּפִלָּת בְּרֹאשׁוֹ נִתְּתָ (לו'), בְּעֶמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הָר סִינִי.
(וּשְׁנִי) לְוַחֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ, וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת,

Source 8

תַּפְנֵת שַׁבָּת, רְצִיתָ קְרִבְנוֹתֶיהָ, צִוִּיתָ פְּרוּשֵׁיהָ עִם סְדוּרֵי נִסְכֶּיהָ. מְעַנְיָה לְעוֹלָם כָּבוֹד יִנְחָלוּ,
טוֹעֲמִיהָ חַיִּים זְכוּ, וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ גִּדְּלָה בְּחָרוֹ, אֲזִי

Source 9

ספר המנהיג² הלכות שבת עמוד קנ'–רשז"ל (רש"י) לא היה אומר ישמח משה והיה אומר אתה בחרתנו והיה מזכיר ואומר שבתות למנוחה כי לא היה יודע מה עניין לשבת ישמח משה, ורבי' יעקב מ"כ (רבינו תם) החזיר הדבר ליושנו, ואמר כי טעם גדול לדבר לומר ישמח משה דאמ' בפ' [קמא] בשבת [י' ע"ב] מאי דכתיב לדעת כי אני י–י' מקדשכם, אמר הקב"ה למשה, משה, מתנה טובה יש לי בבית גנזאי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל, לך והודיעם, ולהכי תקינו ישמח משה באותה מתנה טובה שלשבת. אב"ן.

Translation: Rashi did not follow the practice of reciting the Bracha of Yismach Moshe as the middle Bracha of Shemona Esrei on Shabbos for Shacharis. Instead he would recite Ata Bichartanu and would add the words: Shabbosos L'Menucha. Rashi followed this practice because he did not see a link between Shabbos and Moshe Rabbenu being happy. Rabbenu Tam returned the practice to its former way by explaining the following: there is a very important reason to recite the Bracha of Yismach Moshe as it is written in the opening chapter of Maseches Shabbos (10, 1) why does the verse say: to know that I am G-d who is the One who makes you holy? G-d said to Moshe, Moshe, I have a wonderful gift in my storage house and Shabbos is its name. I wish to give it to the Jewish people; go and notify the Jewish people. That is why our Sages composed the Bracha of Yismach Moshe on account of the great gift that G-d gave, the gift of Shabbos.

Source 10

תשובות רב נטרונאי גאון – ברודי (אופק) אורח חיים סימן ל'–האומרים פיוטים באבות וגבורות ובכל תפלה {ותפלה} ובכל רגל ורגל מעניינו, ומרבין בו דברי אגדה ובט' באב ובפורים. אם אומרים בכל ברכה וברכה מעין אותה ברכה, ובראש השנה וביום הכפורים דברי ריצוי וסליחות, ובט' באב דברי חורבן הבית, הרשות בידן, ועיקר שאומרים בכל ברכה וברכה מעין פתיחתה ומעין חתימתה. אבל בקיבוץ גליות ובהקבץ בתולות וכל כיוצא בהן וכל הדומה להן אסור לאומרו, ואם אמר מלמדיו אותו (עד) שלא יאמר כך.

Translation: Those who recite Piyuttim in the middle of the first and second Bracha of Shemona Esrei or in any prayer service or on a holiday and the Piyutt represents the theme of that day or of the Bracha or of the Tefila or who add words of Midrash on Tisha B'Av and Purim. If they add material that matches the theme of the Bracha and on Rosh Hashonah and on Yom Kippur add words seeking G-d's favor or forgiveness and on Tisha B'Av they say words bemoaning the destruction of the Beis Hamikdash, they have

2. R. Abraham ben R. Nathan was born in Lunel, Provence, c. 1155 and died in Toledo, 1215. During his wanderings, he noted the differences in custom between various communities, and later composed Manhig Bnei HaOlam (also known as HaManhig) recording them.

תפלת שחרית-101 Tefila

Rabbinic approval as long as they do not change the opening and closing of the Bracha. The one exception is for "Kibbutz Galios and B'Hi'Kabetz Bsulos" and other similar material which may not be recited and if they do say material similar to that, they should be taught to not do so.

Source 11

האומרים פיוטים באבות וגבורות ובכל תפלה ותפלה ובכל רגל ורגל מעניינו,
ומרבין בו דברי אגדה ובט' באב ובפורים.
(א) אם אומרים בכל ברכה וברכה מעין אותה ברכה, ובראש השנה וביום
הכפורים דברי ריצוי וסליחות, ובט' באב דברי חרבן הבית, הרשות בידן,
(ב) ועיקר שאומרים בכל ברכה וברכה מעין פתיחתה ומעין חתימתה.
(ג) אבל בקיבוץ גליות ובהקבץ בתולות וכל כיוצא בהן וכל הדומה להן אסור
לאומרו, ואם אמר מלמדין אותו עד שלא יאמר כך.⁸

Source 12

ספר העיתים סימן קעב'—ולאחר שעונין ברכו פותחין בפריסות שמע בשתיים לפניו בא"י
אמ"ה יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל, ונהגו עלמא ברוב מקומות למימר
בשבתות הכל יודוך והכל ישבחוך עד שרפים עם אופני הקודש לא' אשר שבת מכל
המעשים ביום השביעי נתעלה וישב וכו' עד בשמים ממעל ועל כל שבת מעשה ידך וגומר
את הברכה כמו בכל יום והא מילתא הכין כתב מר רב עמרם והכי נהוג עלמא באתרין, ואנן
לעניות דעתן חזי לן דהאי מנהגא אין לו עיקר וטעותא היא דלא אשכחן בעולם בתיקן רבנן
לאדכורי של שבת אלא בתפילה בלחוד בברכה רביעית ובברהמ"ז בבונה ירושלים וכל
המזכיר של שבת בשאר ברכות טועה ולא יצא י"ה מפני שהוא משנה מן המטבע שטבעו
חכמים בברכות,

Translation: After answering to Barchu, the Shaliach Tzibbur opens with Preisas Shma with two Brachos before Kriyas Shema beginning with Yotzer Ohr. In most places the first Bracha of Kriyas Shema is changed on Shabbos by beginning with Ha'Kol Yoducha until Serafim V'Ofa'Nei Ha'Kodesh; then L'Kail Asher Shavas until Kol Shevach Ma'Aseh Yadecha and then they end the Bracha as they do each day. This is what Rav Amrom wrote and that is how most communities conduct themselves. Nevertheless, in my opinion this practice has no basis and is in error because we find that no where did our Sages advise us to change any Bracha because of Shabbos except as concerns the middle Bracha of Shemona Esrei and the Bracha of Boneh Yerushalayim in Birkas Hamazone in which we are required to refer to Shabbos. Therefore anyone who refers to Shabbos in any other Bracha is in error and did not fulfill his obligation to recite that Bracha because he has changed the form of the Bracha from the original wording of the Bracha.

והני דמדכרין בתפילה כי נחית ש"צ באבות ובגבורות ובקדושת השם פיוט מענין של שבת
וכן נמי בשאר ברכות טעותא היא בדיהו ומצוה להוכיחן על כך וכל הממעט באותן מנהגות
ומתפלל התפילה לבדה בלא תוספת ובלא גירוע כדרך שתקנוה מאה ועשרים זקנים ובהם
כמה נביאים שברו שמור לפני המקום וכן נמי האי דנהגו למימר בכל שבת הכל יודוך
ומסיימי בה של שבת שהיא לא' אשר שבת מכל המעשים חזי לן דלאו דווקא ומאן דעביד
הכי מכמה אנפין טעה חדא שמוסיפין בברכה מה שלא תקנו חכמים [שלא תקנו חכמים] של

תפלת שחרית-101 Tefila

שבת ועוד שמסירין הברכה כמו שהיא סדורה בכל יום ומוסיפין במקומה דברים אחרים, וכן מה ענין בברכה זו לשנותה בין בשבת בין בחול והלא ברכה של שבת היא ואין בה צורך שאלה כמו בשמונה עשרה וחייבין אנו לומר אותה בין בשבת בין בחול כמו שתיקנוה חכמים,

Translation: Those who refer to the theme of Shabbos by way of Piyut when the Shaliach Tzibbur reaches the first two Brachos of Shemona Esrei and in the other Brachos is in error and it is a Mitzvah to reprimand them. Those who limit that kind of conduct and recite the Tefila without adding or subtracting from that which was composed by the men of the Great Assembly, 120 elders including several prophets, his reward is preserved for him by G-d. The same can be said of those who change the first Bracha of Kriyas Shema on Shabbos Shacharis and end with a reference to Shabbos; i.e L'Kail Asher Shavas, it appears to us that this is not the majority opinion and someone who conducts himself in that manner is in error on several counts. First, he is adding to the Bracha what our Sages did not include for that Bracha on Shabbos and they are not saying the Bracha with the same words as it is said every day and they add words that do not belong there. Furthermore, on what basis can we change a Bracha simply because the day is Shabbos. Is not the daily form of the Bracha appropriate for Shabbos? Certainly it is not a matter that we are adding a request to that Bracha as we can do during the daily Shemona Esrei. Also we are required to say the same Bracha whether it is Shabbos or a weekday in the form as composed by our Sages.

הלכך מה שראוי לעשות בהכל יודך מאן דבעי למימריה יאמר אותה לאחר ברכו קודם שיפתח ביוצר אור ומסיים הכל יודך ואשר שבת מכל המעשים עד ומנחיל מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קודש ואח"כ פותח בא"י אמ"ה יוצר אור ובורא חושך ומסדר הברכות כולה כמו בחול כדרך שתקנוה חכמים בלא תוספת ובלא גרוע ומאן דמצלי באתרא דנהיגי למימריה בתוך הברכה ואומר אותה ש"צ בתוך הברכה ואין כח בידו למונעם על כך ורוצה לדקדק על עצמו בברכותיו לא ליפתח הוא בהדי שלוחא דציבורא ביוצר אור אלא פותח בעצמו בהכל יודך ומסיים בהדיהו עד ביום שבת קודש וממהר כמעט ומסיים הברכה כמו בחול עד שמגיע בהדי שלוחא דציבורא והדר עני קדושא ומסיים כולה ברכה בהדיה והכין רגילינן למיעבד ובהכי נפיק איניש ידי חובתיה:

Translation: Therefore the appropriate way to act if your synagogue recites the paragraph Ha'Kol Yoducha is that after Barchu, and before reciting the Bracha of Yotzer Ohr, first say Ha'Kol Yoducha and L'Kail Asher Shavas until Ha'Manchil L'Amo Yisroel B'Yom Shabbos Kodesh and then recite the Bracha of Yotzer Ohr and recite the other regular Birchos Kriyas Shema as our Sages composed them and are said on regular days with adding and without subtracting

Source 13

שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת שמע סימן סח'–סעיף א'–יש מקומות שמפסיקים בברכות ק"ש לומר פיוטים, ונכון למנוע מלאמרם משום דהוי הפסק. הגה: ויש אומרים דאין איסור בדבר (הר"י ס"פ אין עומדין והרשב"א והטור) וכן נוהגין בכל המקומות לאמרם, והמיקל ואינו אומרם לא הפסיד ומ"מ לא יעסוק בשום דבר, אפי' בדברי תורה אסור להפסיק ולעסוק כל זמן שהצבור אומר פיוטים, וכ"ש שאסור לדבר שום שיחה במילה. ומ"מ מי שלומד ע"י הרהור שרואה בספר ומהרהר, לית ביה איסורא דהרהור לאו כדיבור דמי,

תפלת שחרית-101 Tefila

אלא שמתוך כך יבואו לדבר ויבואו לידי הפסק. וע"כ אין לאדם לפרוש עצמו מהציבור במקום שנהגו לאמרם, ויאמר אותם עמהם.

Translation: There are places that interrupt the Brachos of Kriyas Shema in order to insert Piyuttim and it is preferable that the practice be discontinued since reciting Piyuttim at that point is an impermissible break in the Brachos. RAMAH: Others say that it is not a practice that needs to be discontinued. That is why in all Ashkenazic communities it is customary to recite Piyuttim during the Brachos of Kriyas Shema and those who prefer not to say those Piyuttim, is not wrong. Nevertheless, one should not engage in other activities while the Piyuttim are being recited even in the study of Torah and certainly, one should not engage in idle conversation but if you are merely thinking about Torah issues or are peeking into a Torah book, that is not improper since thinking is not the same as saying words but he must be careful that he not allow that thinking to lead to speaking. That is why it is preferable that a person not deviate from the communal practice in that if his community recites Piyuttim, he should with them in saying those Piyuttim.

Source 14

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) סדר שבתות-ועומד שליה צבור ומתחיל והוא רחום ועוני ברכו, ומתחיל החזן אשר בדברו מעריב ערבים וגו', ומאן דאמר אשר כלה מעשיו, טעות הוא בידו. דשאלו מקמי רב נטרונאי מהו לומר אשר כלה מעשיו בערב שבת, והשיב כך מנהג בשתי ישיבות, אין אומרים אלא אשר בדברו.

Translation: The Shaliach Tzibbur stands and begins with V'HU Rachum and the congregation answers after the Shaliach Tzibbur calls out Barchu. Then he begins with Asher Bidvaro Ma'Ariv Aravim, etc. But some who instead begins the first Bracha of Shemona Esrei with Asher Kilah Ma'A'Secha committed an error because a question was asked of R. Natroni as to his opinion about those who make that change in that Bracha on Erev Shabbos and he answered that in the two Yeshivas of Babylonia they say Asher Bi'Dvaro.

Source 15

To Worship God Properly Tensions Between Liturgical Custom And Halakhah In Judaism by Ruth Langer-p. 117

Geonic Attitudes Toward Piyyut

As a Palestinian Jewish creation, *piyyut* almost automatically became a bone of contention in the early Babylonian geonic struggles for hegemony over the Palestinian world.²⁷ In their struggles to establish the predominance of their own customs, early Geonim introduced many of the halakhic arguments that would echo against *piyyut* over the next millennium and more. For these rabbis, the authority of an invariant liturgy that could be legislated to other communities was an important and public political tool. Meaning came into the prayers, not through textual innovation, but through the intentionality the worshiper devoted to a narrowly defined, halakhically correct liturgy. Only as these geonic political concerns for halakhic hegemony became less compelling—and as the people outside of the academies, in spite of geonic objection, brought *piyyut* into the Babylonian synagogue itself—did the Geonim moderate their halakhic stance.